

αὐτοῦ εἰς πραγματεύσεις δανείων· καὶ τῶντι τὸ δάνειον διακοσίων ἑκατομμυρίων φράγκων, τὰ ὅποια εἶχε νὰ πληρώσῃ ἡ Γαλλία εἰς τὰς συμμάχους δυνάμεις, τὸ ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὸν ἐν Παρισίοις υἱὸν του, τὸν σήμερον Βαρόνον Σολομῶντα Ῥοθσχίλδην. Ἐπειδὴ δ' ἐσυμφωνήθη τὸ δάνειον αὐτὸ πρὸς 67 τὰ ἑκατὸν, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπωλήθη 93, ἔμειναν 52,000,000 φράγκα διάφορον! Τόσον συμβάλλει πρὸς πλουτισμὸν ἢ τιμιότητα.

ΠΕΡΙ ΕΟΡΤΩΝ.

ΠΟΙΟΙ, ἀδελφοί μὲν, βδελυραὶ καταχρήσεις δὲν γίνονται εἰς τὰς Κυριακάς καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἑορτάς τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ μερικῆς Χριστιανῆς! Ὅποιοι τοὺς παρατηρήσῃ πῶς ἐορτάζουσι ταύτας τὰς ἁγίας ἡμέρας, ἀναγκάζεται νὰ φαντασθῇ ὅτι αὐτοὶ νομίζουσιν, ὅτι αὐταὶ αἱ ἐορταὶ ἐπὶ τῷ ἐνσυνήθησαν, διὰ νὰ ὑβρίζεται περισσότερον ὁ Θεὸς, διὰ νὰ ζημιούται περισσότερον ἡ ψυχὴ, καὶ διὰ νὰ κολακεύεται περισσότερον τὸ σῶμα. Καὶ τῶντι πότε γίνονται παρ' αὐτῶν αἱ περισσότεραι καὶ αἱ μεγαλύτεραι ἁμαρτίαι, αἱ ὁποῖαι ἐπίσης καὶ τὸν Θεὸν κατὰ πολλὰ παροργίζουν, καὶ τὴν ψυχὴν κολάζουν, παρὰ ταύτας τὰς ἁγίας ἡμέρας; Εἰς ταύτας γίνονται αἱ πλέον αἰσχραὶ πράξεις, αἱ πλέον φοικταὶ καταλαλῖαι, καὶ αἱ περισσότεραι ζημίαι καὶ ὕβρεις πρὸς τὸν πλησίον. Εἰς ταύτας οἱ ἄνθρωποι οὗτοι περισσότερον εὐχαριστοῦν τὰ διεφθαρμένα των πάθη, τὰς φαντασίας τῆς ματαιότητος, καὶ καταγίνονται περισσότερον εἰς ὅλας τὰς ἄλλας πομπὰς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ διαβόλου, τοσοῦτον ἀπηγορευμένα ἀπὸ τὴν ἱεράν μας θρησκείαν. Εἰς ταύτας αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι περισσότερον παραδίδονται εἰς τὴν κραυγὴν καὶ μέθην, μάλιστα οἱ πολλοὶ ἐκ τοῦ ἀτάκτου ὄχλου, οἵτινες δὲν γνωρίζουν ἄλλον τρόπον τοῦ ἀγιάζειν τὰς Κυριακάς παρὰ τοῦτον. Εἰς ταύτας ἄνδρες καὶ γυναῖκες φαίνεται ὅτι διὰ ἔχουν ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ στολίζωσιν, ὅσον δυνατόν καλῆτερα, τὸ σκληρόβρωτον τοῦτο σῶμα, καὶ ἐνδεδυμένοι μ' ὅλην τὴν κοσμικὴν ματαιότητα νὰ περιφέρονται πανταχοῦ, καὶ νὰ ἐπισκέπτονται μεταξὺ των, διὰ νὰ καταδαπανῶσι ματαιῶς καὶ ἀνωφελῶς, καὶ πολλάκις παρανόμως, καιρὸν τόσον πολύτιμον διὰ τὴν σωτηρίαν των, καὶ τόσον ἱερόν. Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ κάμνωμεν διὰ νὰ ἐορτάζωμεν καλῶς τὰς Κυριακάς καὶ τὰς ἄλλας ἐορτάς; Πρέπει νὰ μένωμεν κλεισμένοι εἰς τὰς οἰκίας μας ἀργοῦντες, μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας; Ὁχι, ἀδελφοί, δὲν εἶναι οὗτος οὔτε ὁ σκοπὸς μου, οὔτε ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὁλοτελής ἀργία εἶναι τὸ μεγαλύτερον ἀφ' ὅλα τὰ

κακά, καὶ ἡ πηγὴ ὧν τῶν ἄλλων, διότι ἀπὸ τὴν ἀργίαν πηγάζουν οἱ κακοὶ λογισμοί, τὰ πονηρὰ σχέδια, καὶ ὅλη ἡ διαφθορὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου, ὅστις μετὰ ταῦτα βυθίζεται εἰς ὅλας τὰς κακουργίας. Ὡστε, ὅταν ἡ Ἐκκλησία μᾶς προστάξῃ τὴν ἀργίαν, ἐννοεῖ τὴν ἀργίαν τῶν κοσμικῶν καὶ σωματικῶν φροντίδων, διὰ νὰ λάβωμεν μίαν ἐντελῆ ἐλευθερίαν, νὰ ἀφιερωθῶμεν εἰς τὰ πνευματικά καὶ εἰς τὰ θεῖα. Ὅταν μᾶς παραγγέλλῃ νὰ περιορισθῶμεν ὅσον δυνατόν εἰς τὴν οἰκίαν μας, ἐννοεῖ νὰ κάμνωμεν τοῦτο διὰ νὰ μελετῶμεν τὰς μεγάλας ἀληθείας τῆς πίστεως, τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, τὴν βραχύτητα ταύτης τῆς ζωῆς, τὸ τρομερὸν τοῦ θανάτου, τὴν φοβεράν ἀπολογία τὴν ὅποιαν θέλομεν δώσειν μίαν ἡμέραν πρὸς τὸν Κύριον. Θέλει νὰ λυπώμεθα διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, νὰ ἔχωμεν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἀνεκλήλκτον δόξαν τῶν δικαίων καὶ τὰ ἄφατα ἀγαθὰ τοῦ παραδείσου, καὶ τέλος πάντων νὰ ἐνθυμώμεθα διὰ παντὸς τὰς τρομερὰς βασάνους τῆς αἰωνίου κολάσεως. Ἰδοὺ ὑποθέσεις ὑψηλαὶ καὶ μεγάλαι, ἅξια τῆς ἀθανάτου ψυχῆς, εἰς τὰς ὁποίας ἔχομεν χρέος ἀκαταπαύστως, ἀλλὰ μάλιστα ταύτας τὰς ἱερὰς ἡμέρας, νὰ καταγινώμεθα ὁλοτελῶς. Ταῦτα ἀπαιτεῖ ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ Θεὸς ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὰς ἐορτάς· καὶ ἐπειδὴ ταύτας τὰς μεγάλας ἀληθείας δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ τὰς μελετήσῃ καλῆτερα, παρὰ ὅταν ἦναι συγκεντρωμένος εἰς τὸν ἑαυτὸν του, διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ δαπανῶμεν ὅσον δυνατόν περισσότερον καιρὸν εἰς τὸν οἶκόν μας, καταγινόμενοι εἰς ταῦτα τὰ ἔργα.—ΕΥΑΓ. ΣΑΛΠΙΓΞ.

Ο ΓΑΣΤΡΙΚΟΣ ΧΤΛΟΣ.

ΙΑΤΡΟΣ τις (Beaumont), ἀνέκων εἰς τὸ στρατεῦμα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐπέτυχεν εὐκαιρίαν νὰ κάμῃ παρατηρήσεις τινας περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου στομάχου, διόλου νέας καὶ εἰς ἄκρον περιέργους. Τὸ 1822, πυροβόλον τι, συρθεὶν κατὰ τύχην, ἐπλήρωσεν ἄνθρωπον, λεγόμενον Ἀλέξιον, κατὰ τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν εἰς τρόπον, ὥστε μετὰ τὴν ἴασιν τῆς πληγῆς ἀφέθη τρύπα δύο ἥμισυ δακτύλους τὴν περιφέρειαν· ἡ τρύπα δὲ αὕτη ἐκτείνετο ἕως μέσα εἰς τὸν στόμαχον· ὅθεν, ὅσάκις δὲν ἦτο στερεῶς πεφραγμένος τὸ κατὰ τὴν πλευράν ἀνοιγμα, ὅτι ἔτρωγεν ἢ ἐπινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξέφόρε τοῦ στομάχου. Μὲ τὴν πρόδοον ὁμοῦ τοῦ χρόνου, ἡ φύσις οἰκονόμησε τὸ ἐλάττωμα τοῦτο· διότι ἐσχηματίσθη βαθμηδὸν δικλῖς ἡ θύρα, ἥτις δραστηρίως κρατεῖ μέσα τὰ περιεχόμενα τοῦ στομάχου, ἀκόμη καὶ ὅταν ἦναι διόλου πλήρης· ὥστε ὁ Ἀλέξιος τρώγει ἔκτοτε, καὶ πίνει. καὶ

ἐργάζεται, ὥς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων· μάλιστα δὲ, νυμφευθεὶς, ἔγινεν ὁ πατὴρ πολυαρίθμου οἰκογενείας.

Εἰς τὸν στόμαχον γεννᾶται ῥευστόν τι, καλούμενον ὁ Γαστρικὸς Χυλὸς, τοῦ ὁποῖος ἔργον εἶναι νὰ πέπτη ἦτοι νὰ χωνεύῃ τὰς θρεπτικὰς ὕλας· τοῦτο ἐξήγαγεν ἑκατοντάδας φορῶν ὁ προετοιμημένος ἰατρὸς κατὰ τὸν ἐφεξῆς τρόπον.— Ἀφοῦ ἔκαμνε τὸν ἄνθρωπον νὰ πλαγιάσῃ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς του πλευρᾶς, κατεπίεξε τὴν ἐντὸς τοῦ ἀνοίγματος δικλίδα, ἔμβαλε σύριγγα τινὰ ἀπὸ κόμμι ἐλαστικὸν, ἰσομεγέθη μὲ παχὺ κονδύλιον, πέντε ἢ ἑξ δακτύλους εἰς τὸν στόμαχον, καὶ ἔπειτα ἐγύριζεν αὐτὸν ἐπάνω εἰς τὸ ἀριστερόν του πλευρόν. Ὑγιαίνων ὁ στόμαχος, καὶ ἐλεύθερος ὢν ἀπὸ τροφῆν, εἶναι συνήθως διόλου κενὸς καὶ συνεσταλμένος. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς σύριγγος, ὁ Γαστρικὸς Χυλὸς ἤρχιζε νὰ ῥέῃ πρῶτον κατὰ ῥανίδας, ἔπειτα κατὰ διακεκομμένον, ἐνίστε δὲ καὶ κατὰ μικρὸν συνεχὲς ῥυάκιον. Ἡ περικίνησις τῆς σύριγγος ἠϋξανε τὴν ἐκκένωσιν. Ἡ συνήθως ἐξαγομένη ποσότης ῥευστοῦ ἦτον ἀπὸ τέσσαρας δραχμὰς ἕως μίαν ἡμισὺ ἢ δύο οὐγγίαις. Ἦτο δὲ καθαρὸν, διαφανές, ἄοσμον, ὀλίγον τι ἄλμυρόν, καὶ κλίνον πρὸς τὸ ὀξύνον. Κυριώτεραι αὐτοῦ ιδιότητες εἶναι ὅτι ἐμποδίζει τὴν σῆψιν ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν οὐσιῶν, καὶ διαλύει ἐντελῶς τὰς πλειότερας αὐτῶν· κάμνει δὲ τοῦτο ὅχι μόνον ἐντὸς, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς τοῦ στομάχου, ὥς ἐπληροφορήθη ὁ Βωμόντιος διὰ πλείστων πειραμάτων.

Διὰ νὰ χωνευθῇ γεῦμα, συγκεείμενον ἀπὸ διάφορα τροφῆς εἶδη, ἀπαιτοῦνται κοινῶς τρεῖς ἕως τρεῖς ἡμισὺ ὥραι. Ὃταν ὁ στόμαχος ἦναι ἀδύνατος, ἢ βλαμμένος ἀπὸ ναρκωτικά· ὃταν ὁ νοῦς εὐρίσκεται τεταραγμένος ὑπ' ὀργῆς ἢ ἄλλης τινὸς ἰσχυροῦ πάθους· ἢ ὃταν ἡ τροφή δὲν κατεμερίσθη ἀρκετὰ, χρειάζεται πλειότερος καιρὸς· βραχύτερος δὲ, ὃταν ἡ τροφή διηρέθη λεπτομερῶς, καὶ συνεμίχθη μὲ σίελον, ἢ ὃταν ἡ θερμοκρασία τοῦ στομάχου, ὥς καὶ ἡ τοῦ λοιποῦ σώματος, ὑψώθῃ ὑπὸ μετρίας γυμνάσεως. Ἀπὸ τὰ κοινὰ εἶδη φυτικῆς τροφῆς, ὀρύζιον βραστὸν ἀπαιτεῖ μίαν ὥραν διὰ νὰ χωνευθῇ· φάρος, δύο ὥρας· χλωρὸς ἀραβόσιτος καὶ φασόλια, τρεῖς ὥρας καὶ τεσσαράκοντα πέντε λεπτά· γλυκέα μῆλα, μίαν ὥραν καὶ τριάκοντα λεπτά· γεώμηλα, βραστά, τρεῖς ὥρας καὶ τριάκοντα λεπτά· λάχανα βραστά, τέσσαρας ὥρας καὶ τριάκοντα λεπτά. Ἀπὸ δὲ τὰς ζωϊκῆς τροφῆς εἶδη, βοδινὸν κρέας, ἐψητὸν ἢ ὀπτὸν, χωνεύεται εἰς τρεῖς ὥρας· τὸ αὐτὸ, τηγανητὸν, εἰς τέσσαρας ὥρας· μοσχαρίου κρέας, ὀπτὸν, εἰς τέσσαρας

κρέας, ἐψητὸν, εἰς πέντε ὥρας καὶ δεκαπέντε λεπτά· ὀστρεΐδια, ὡμὰ, εἰς δύο ὥρας καὶ πενήκοντα πέντε λεπτά· αὐγά, βρασμένα ἄραια, εἰς τρεῖς ὥρας· Ἰνδικὸς ὄνος, εἰς δύο ὥρας καὶ τριάκοντα λεπτά· κρέας ἐλάφου, εἰς μίαν ὥραν καὶ τριάκοντα πέντε λεπτά.

Ο ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Ο ΙΟΥΝΙΟΣ ἦτον ὁ τέταρτος μὴν καὶ εἰς τὸ Ἀλβανικόν, ἦτοι ἀρχαῖον Λατινικόν Μηρολόγιον, καὶ εἰς τὸ τοῦ Ῥωμύλου· εἶχε δὲ εἰκοσιῆς μόνον ἡμέρας εἰς τὸ πρῶτον, ἀλλὰ τριάκοντα εἰς τὸ δεύτερον. Ὁ Νουμᾶς τοῦ ἀφῆρεσε μίαν ἡμέραν, τὴν ὁποίαν τὸν ἀπέδωκεν ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ, ἐπικυρώσας συγχρόνως καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν διετήρησε μέχρι τῆς σήμερον. Τ' ὄνομά του παράγεται πιθανῶς ἢ ἀπὸ τὴν λέξιν Juno (Ἥρα), ἢ ἀπὸ τὴν Juniores (Νέοι).

Τὸν μῆνα τοῦτον ἐξωγράφουν οἱ παλαιοὶ ὥς νεανίσκον, φοροῦντα χλαμύδα πρασινοχρῶσον, ἔχοντα στέφανον ἐπὶ κεφαλῇς, καλὰθιον ὀπωρῶν κρεμάμενον εἰς τὸν βραχίονα, καὶ ἄετον εἰς τὴν ἀριστεράν χεῖρα. Μὲ τὴν δεξιάν ἐκράτει τὸ σημεῖον τοῦ Καρκίνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐμβαίνων ὁ ἥλιος τὴν 10—22αν, κάμνει τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον· τῶντι δὲ τῆς σφαίρας αὐτῆς, ἢ ὁποία τότε φαίνεται μὲν στάσιμος, ἀλλὰ κατ' ἀλήθειαν ἀρχίζει νὰ ὀπισθοδρομῇ, εἶναι τύπος ἀρμοδιώτατος ὁ τὴν κίνησιν ἀλλόκοτος Καρκίνος.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΠΓΑΜΩΝ.—Πολυμαθῆς τις ἰατρὸς τοῦ Βερολίνου, ὁ Κάοπαρ, ἔκαμε περιέργον τινὰ ὑπολογισμόν περὶ τῆς θνητῆς τῶν ἐγγάμων ὥς πρὸς τὴν τῶν ἀγάμων. Βεβαιώνει, ὅτι διὰ μὲν τὴν ὑπανδρὸν εἰκοσιπενταετῇ γυναῖκα ἢ κατὰ μέσον ὅρον διάρκεια τῆς ζωῆς εἶναι περίπου 36 χρόνοι, διὰ δὲ τὴν ἀνὺπανδρὸν 30½. Εἰς ἡλικίαν 30 χρόνων ὑπάρχει διαφορά 4 ἐτῶν πρὸς χάριν τῆς ὑπάνδρου· εἰς ἡλικίαν 35, δύο ἐτῶν διαφορά, καὶ οὕτω καθεξῆς. Περὶ τῶν ἀνδρῶν βεβαιώνει, ὅτι ἡ θνήσις τῶν ἀπὸ 30 ἕως 45 ἐτῶν ἡλικίας εἶναι 18 μόνον διὰ τοὺς ἐγγάμους, 27 δὲ διὰ τοὺς ἀγάμους· καὶ ὅτι, ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγάμων, ὅσοι φθάνουν εἰς ἡλικίαν 40 χρόνων, ὑποτεθῇ 41, ὁ τῶν ἐγγάμων εἶναι 76. Ἡ διαφορά γίνεται ἀκόμη σημαντικωτέρα, ὅσον προβαίνει ἡ ἡλικία. Ἐξηκονταετῆς εὐρίσκει τις 22 ἀγάμους, καὶ 48 ἐγγάμους· ἐβδομηκονταετῆς, 11 ἀγάμους, καὶ 27 ἐγγάμους· ὀγδοηκονταετῆς, ἂν τυχὸν εὐρεθῶσι ζῶντες 3 ἀγαμοὶ, θέλουν ἐξάπαντος εὐρεθῇ 9 εὐλογημένοι. Ἀπὸ τὰς γυναῖκας 72 ὑπανδρὸι φθάνουν